

Auf die Strudelhofsteige zu Wien

Wenn die blätter auf den Stufen liegen
herbstlich atmet aus den alten Stiegen
was vor Zeiten über sie gegangen.
Mond darin sich zweie dicht umfängen
hielten leichte Schuh und schwere Tritte
die bemooste Vase in der Mitte
überdauert Jahre zwischen Kriegen.

Viel ist hingesungen uns zu Trauer
und das Schöne zeigt die kleinste Dauer.

Heimitio von Doderer

Na Strudelhofských schodech ve Vídni

Když listí leží na stupních,
na staré schody podzim dých,
co po nich prošlo před časem
objato těsně měsícem,
dotknuto lehkým střevícem,
i krokem těžkým v ose své,
u vázy mechem omšelé,
od války k válce doba zlá,
schodiště léta přetrvá.

Smutek nás v hloubku utápí,
krása má krátké trvání
Mnoho je zasuto smutku v nás
a krátce trvá život krás.

VJ

Když na stupních listí leží tiše,
duch podzimu ze starých schodů dýše
Jaké to časy přes ně se hnaly,
v měsíce svitu v objetí stáli.
Střevíčky lehké a k nim těžké kroky,
vprostřed vázy mechem kryté boky.
Vzdor válečným létům přetrvaly.

Mnohé zvrátilo se k smutku,
krása trvá krátce v skutku.

Mnohé zmizelo a je k zoufání,
krásných věcí krátké trvání.

PJ